

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: כהן	שם פרטי: שרה
------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: חדד	בלועזית Hadad	שם נעורים: חדד
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: שרה	בלועזית Sara	מין: ז / י
מקום לידה (ישוב, מחוז): ג'רבה	בלועזית Djerba	ארץ לידה: טוניס
שם פרטי של האב: שמעון	שם פרטי ושם נעורים של האם: לאה גרסונה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה: ג'רבה	בלועזית Djerba	ארץ המגורים: טוניס
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ג'רבה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: ג'רבה	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ: צרפת	שנת עליה: 1949	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה
(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון הייתי ילדה קטנה. הכל היה טוב ויפה.
נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה
(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברית המועצות):
כשהנאצים הגיעו סבלנו מהפגזות ורדיפות. יום אחד הודיעו לנו שישרפו את העיר אם לא ניתן להם 50 ק"ג זהב. אספנו זהב מכל העיר ולא היה מספיק. הלכנו לבית הכנסת והוספנו עוד זהב וככה הם עזבו את העיר במנוחה. יום אחד שיחקתי עם חברה ופתאום ראינו ששני נאצים עומדים מעלינו עם מדים ונשק וצוחקים. מכיוון שידענו שיש מלחמה קמנו וברחנו והם רדפו אחרינו. אחרי שחזרנו הביתה אמא שלי נתנה לי כוס מים והרגיעה אותי באותו יום סגרנו את כל הבית ולא יצאנו. היינו בורחים ומסתתרים מהגרמנים ומההפגזות בכפרים ערביים. לא היה מה לאכול לכן אכלנו עלים של גזר וסלק שהצלחנו למצוא.
אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):
אחותי ניסתה לעלות לארץ שנה לפנינו אך הבריטים תפסו את האונייה ושלחו את נוסעיה לקפריסין. ב-1949 עלינו לארץ. הפלגנו מטוניס לצרפת באונייה של חזירים. כל ההפלגה היה ריח נוראי באונייה. לאחר שבעה חודשים בצרפת הפלגנו לארץ באונייה של פחמים.
נא ספרי/י על חיך בארץ
(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):
גרנו במחנה בית ליד. היינו עומדים בתור לקבל מרק. יום אחד הגיע בחור בשם ששון בוכריס ואמר שהוא מקים מושב לטוניסאים שיקראו לו מושב תלמים. במושב היו מרוקאים, טוניסאים ותימנים. מאוחר יותר לטוניסאים נבנה מושב- תלמים, למרוקאים – מושב שדה דוד ולתימנים נבנה מושב חלץ. במושב גרנו בצריף שהיה דולף בחורף ומחניק מחום בקיץ. לא היו לנו ברזי מים והיו מביאים לנו מים במיכלים. המים היו בצבע חום כהה. היינו צריכים לחכות שכל הלכלוך ישקע ואז היינו שותים. אבא שלי הבין שאלו לא חיים ועברנו לבאר שבע, כאן חיינו במעברה כמה שנים וכשבנו את נווה נוי עברנו לשם. לא למדתי בארץ כי אבא שלי לא הסכים שנלמד. אחרי שהתחנתתי התחלתי לעבוד בכל מיני מקומות כמו עירייה בעיקר בעבודות של ניקיון והכנת אוכל לעולים חדשים. יש לי שבעה ילדים ובעלי נפטר לפני 10 שנים.
ראיון: פולי אידלצ'יק באר שבע. יוני 2010
עריכה: קרן אלמוג